Dokumentacja systemu VecEdit

Zespół projektowy:

Adam Rogowski, Szymon Sawoń, Bartosz Siemaszkiewicz

13 stycznia 2025

Spis treści

1	Wstęp
2	Wzorce projektowe i ich zastosowanie 2.1 Kompozyt (Composite)
3	Opis użytych bibliotek i narzędzi 3.1 Raylib (5.5) 3.2 RayGui 3.3 C++20 i CMake
4	Instrukcja użytkownika 4.1 Uruchomienie programu
5	Instrukcja instalacji i kompilacji
6	Podział pracy w zespole
7	Podsumowanie

1 Wstęp

VecEdit to aplikacja (napisana w C++20) służąca do edycji prostych grafik wektorowych. Umożliwia rysowanie, modyfikowanie, grupowanie oraz klonowanie obiektów graficznych (takich jak prostokąty, okręgi czy wielokąty). Program korzysta z biblioteki **raylib** (w wersji 5.5) do wyświetlania okna, rysowania figur na ekranie oraz pobierania zdarzeń wejściowych od użytkownika (klawiatura, mysz). Do tworzenia interfejsu graficznego w trybie *immediate mode* używana jest biblioteka **RayGui**.

Aplikacja pozwala na:

- rysowanie i edycję kształtów (w tym zmianę koloru, obrysu, przezroczystości),
- przesuwanie i skalowanie figur,
- grupowanie obiektów (FigureGroup),
- cofanie (undo) i ponawianie (redo) operacji dzięki wzorcowi Command,
- zapisywanie projektów do plików wektorowych (SVG) i bitmapowych (PNG),
- otwieranie, zamykanie i przełączanie się między wieloma zakładkami dokumentów.

2 Wzorce projektowe i ich zastosowanie

Poniżej przedstawiono zastosowane wewnątrz aplikacji wzorce projektowe, z uwzględnieniem istotnych elementów w kodzie oraz komentarzy dotyczących możliwych zmian (tzw. wektora zmian).

2.1 Kompozyt (Composite)

• Cel: Umożliwienie traktowania pojedynczych obiektów (figury) i grup obiektów (grupy figur) w sposób jednolity, dzięki interfejsowi Figure.

• Struktura:

- Figure interfejs komponentu. Posiada m.in. metody typu accept(visitor), które w implementacjach Composite przekazują wywołanie wszystkim dzieciom.
- FigureGroup kompozyt, zawiera wektor children oraz metody addChild(...)
 itp.
- RectFigure, CircleFigure, PolyFigure konkretne komponenty (liście), nie posiadają dzieci.

• Użycie:

- W edytorze (Editor) przy groupFigures() i ungroupFigures() łączymy/rozbijamy figury w drzewiastą strukturę.
- accept(visitor) w FigureGroup wywołuje accept u wszystkich dzieci, co integruje się z Visitor.
- Wektor zmian: Dodanie kolejnych typów figur nie wymaga zmian w FigureGroup, wystarczy zaimplementować te same metody Figure.

2.2 Metoda wytwórcza (Factory Method)

• Cel: Abstrakcja sposobu tworzenia obiektów. U nas służy głównie do tworzenia PointEditor w metodzie Figure::makePointEditor().

• Struktura i użycie:

Figure deklaruje wirtualną metodę makePointEditor(), która w podklasach
 (RectFigure, CircleFigure,...) zwraca odpowiedni edytor (np. RectFigurePointEditor).

- Editor korzysta z tej metody, by pobierać adapter do edycji punktów figury, nie wiedząc jaki to konkretnie edytor.
- Wektor zmian: Nowy typ figury (np. StarFigure) wystarczy wyposażyć w swoją implementację makePointEditor(), zwracając własny typ StarFigurePointEditor.

2.3 Strategia (Strategy)

• Cel: Definiowanie wymiennych algorytmów/akcji, które można przypisać do przycisków lub skrótów klawiaturowych (np. undo, redo).

• Kluczowe elementy:

- Strategy<...> interfejs (plik Strategy.h),
- UndoStrategy, RedoStrategy, SetSelectStrategy itp. konkretne strategie,
- FunctorStrategy pozwala zdefiniować strategię w oparciu o lambda/domy-kanie (*closure*), bez tworzenia nowej podklasy.

• Użycie:

- W AppUi do IconButton lub KeyboardShortcut przypisujemy strategię. Np. auto str = std::make_shared<UndoStrategy>(editor), a w innym miejscu addShortcut(str, KEY_Z, mod).
- W FunctorStrategy wystarczy przekazać lambdę, np. FunctorStrategy<>{[this]()
 { editor->exportDocument("png"); }}.
- Wektor zmian: Aby dodać nową prostą akcję, można utworzyć instancję FunctorStrategy z odpowiednim wyrażeniem lambda; dla bardziej złożonych przypadków osobną klasę dziedziczącą po Strategy.

2.4 Adapter

• Cel: Udostępnienie wspólnego interfejsu edycji punktów figur (PointEditor) mimo iż każda figura ma odmienne właściwości.

• Struktura i użycie:

- PointEditor interfejs z metodami getEditPoints() i updatePointPosition(...),
- RectFigurePointEditor, CircleFigurePointEditor, PolyFigurePointEditor
 adaptery konkretnych figur,
- Każdy adapter zwraca (np. w getEditPoints()) położenia uchwytów charakterystyczne dla swojej figury (np. promień dla koła).
- Wektor zmian: Dodanie nowego kształtu wymaga stworzenia nowego adaptera do edycji, a sama logika Editor (obsługująca PointEditor) nie musi być zmieniana.

2.5 Odwiedzający (Visitor)

• Cel: Oddzielenie logiki przetwarzania figur (np. rysowania, zapisu do pliku) od samych klas figur.

• Struktura i użycie:

- FigureVisitor interfejs odwiedzającego,
- RendererVisitor (renderuje figury na ekranie),
- SvgSerializerVisitor (zapisuje wektorowo do pliku SVG),
- BitmapRendererVisitor (obsługa zapisu PNG).
- Metoda accept(visitor) w Figure (bądź FigureGroup) wywołuje visitor.visit(...) odpowiedniego typu.
- Wektor zmian: Dodanie kolejnej operacji (np. liczenie pola figur) wymaga utworzenia nowej klasy odwiedzającej, bez modyfikacji istniejących figur.

2.6 Prototyp (*Prototype*)

• Cel: Możliwość klonowania obiektów (figur) bez tworzenia zależności pomiędzy kodem wywołującym a ich konkretną klasą.

• Struktura i użycie:

- FigureBase<FigureType> posiada wirtualną metodę clone(), a w podklasach (RectFigure, CircleFigure itp.) implementuje tworzenie kopii danego typu.
- W Editor::processModeInsert() tworzymy nową figurę poprzez sklonowanie
 istniejącego prototypu (figura-prototyp jest wcześniej ustawiona przez SetFigureInsertStra
- Wektor zmian: Każda klasa dziedzicząca z FigureBase automatycznie dziedziczy wzorzec klonowania; wystarczy zaimplementować własne clone() (często minimalna zmiana).

3 Opis użytych bibliotek i narzędzi

3.1 Raylib (5.5)

W projekcie korzystamy z raylib w wersji 5.5, która zapewnia:

- Wyświetlanie okna aplikacji w trybie 2D,
- Funkcje do rysowania podstawowych kształtów (np. DrawRectangle, DrawCircle),
- Obsługę zdarzeń wejściowych (np. kliknięcia myszą, klawisze),
- Zapisywanie zrenderowanej bitmapy do pliku (np. ExportImage).

3.2 RayGui

Używamy **RayGui** (częściowo zintegrowanej z raylib), która wspiera tworzenie interfejsu graficznego w tzw. *immediate mode* — przyciski, suwaki i teksty generowane są bezpośrednio podczas rysowania każdej klatki.

3.3 C++20 i CMake

- C++20 W projekcie używamy std::filesystem do obsługi plików, std::format do wygodnego formatowania tekstu, std::ranges. Wspierane są kompilatory GCC (14.2.1) i clang (18.1.8).
- CMake 3.30 Plik CMakeLists.txt konfiguruje projekt i automatycznie pobiera raylib z GitHuba (jeśli nie jest dostępny lokalnie).

4 Instrukcja użytkownika

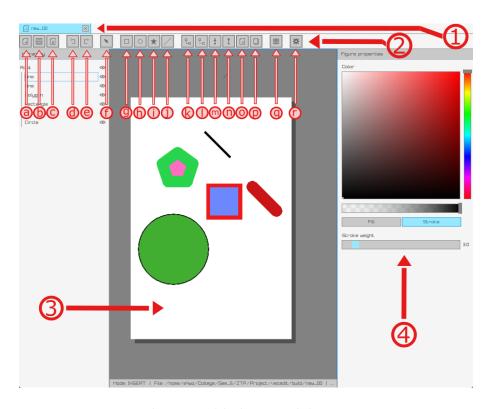
4.1 Uruchomienie programu

VecEdit można uruchomić:

- **Z** gotowego pliku wykonywalnego: na platformie Windows lub Linux dostarczamy *executable* w folderze bin/.
- Z linii poleceń po kompilacji: np.

cd build
./VecEdit

4.2 Interfejs programu — krótki opis

Rysunek 1: Przykładowy widok programu.

TODO: dodać legendę strzałek na obrazku

Oznaczenia na zrzucie:

- Pasek zakładek dokumentów wybór otwartego projektu, możliwość zamknięcia karty.
- 2. Pasek narzędzi (z przyciskami od A do S):
 - a) **New** (skrót Ctrl+N) tworzy nowy dokument.
 - b) Save (skrót Ctrl+S) zapisuje obecny dokument.
 - c) Export (skrót Ctrl+E) eksport do PNG.
 - d) Undo (skrót Ctrl+Z) cofnięcie zmian
 - e) Redo (skrót Ctrl+Y) przywrócenie zmian
 - f) Select (skrót \mathbb{Q}) narzędzie zaznaczania figur.
 - g) Insert Rect (skrót R) wstawianie prostokąta.
 - h) Insert Circle (skrót E) wstawianie koła.
 - i) **Insert Polygon** (skrót T) wstawianie wielokąta gwiazdy.
 - j) Insert Line (skrót L) wstawianie linii.
 - k) Group (skrót Ctrl+G) grupowanie obiektów.
 - l) Ungroup (skrót Ctrl+U) odgrupowanie obiektów.
 - m) Move Lower (skrót PageDown) przeniesienie w górę w hierarchii obiektów.
 - n) Move Higher (skrót PageUp) przeniesienie w dół w hierarchii obiektów.
 - o) Delete Figure (skrót Delete) usuniecie figury.
 - p) Duplicate Figure (Ctrl+D) zduplikowanie figury.
 - q) Toggle Grid (Ctrl+I) włączenie/wyłączenie siatki.
 - r) Document Properties (Ctrl+.) otwiera panel właściwości dokumentu.
- 3. **Obszar roboczy** kliknięcie w tym obszarze wstawia figurę (jeśli wybrano narzędzie *Insert*), zaznacza figurę (jeśli wybrano narzędzie *Select*) itp.
- 4. **Panel właściwości** (z boku lub w oknie) służy do zmiany kolorów, grubości obrysu itd. dla wybranej figury.

4.3 Podstawowe operacje

- Nowy dokument: Ctrl+N lub przycisk New.
- Zapisz: Ctrl+S lub przycisk Save.
- Eksport do PNG: Ctrl+E lub przycisk *Export*.
- Cofnij/Ponów: Ctrl+Z / Ctrl+Y.
- Wybór narzędzi rysowania: Q, R, E, T, L ...
- Grupowanie i rozgrupowywanie: Ctrl+G i Ctrl+U.
- Klonowanie figury: zaznacz figurę, wciśnij Ctrl+D.
- Usuwanie figury: zaznacz figurę i wciśnij Delete.
- Przenoszenie warstwy figury: PageUp / PageDown.

5 Instrukcja instalacji i kompilacji

1. Rozpakowanie zip

```
mkdir build
cd build
cmake ..
make
```

- 2. Kompilacja z użyciem CMake (proces opisany również w README.md):
 - (a) Po zaimportowaniu projektu wykonać File->Reload CMake Project
 - (b) Następnie po ładowaniu można odpalić projekt za pomocą przycisku "Run"lub SHIFT+F10
 - (c) Dodatkowo w folderze vecedit/cmake-build-debug jest plik .exe.
- 3. Raylib 5.5: CMake spróbuje automatycznie pobrać i skompilować odpowiednią wersję biblioteki (TODO: sprawdzić w docelowym środowisku CI/CD).
- 4. **Uruchomienie**: Po kompilacji w folderze build znajduje się plik VecEdit (Linu-x/macOS) lub VecEdit.exe (Windows). Można go uruchomić z wiersza poleceń lub przez dwuklik.
- 5. **Problemy w macOS:** Niekiedy wymagane jest potwierdzenie w oknie ostrzeżeń systemu (niepodpisana aplikacja).

6 Podział pracy w zespole

Adam Rogowski

- Composite (FigureGroup): stworzenie klasy grupującej figury i zarządzanie hierarchia dzieci (w tym obsługa zagnieżdżonych grup).
- Command (w tym RemoveFiguresCommand, GroupFiguresCommand i CommandManager): implementacja głównego mechanizmu undo/redo, obejmująca tworzenie i cofanie poleceń.
- Zarządzanie warstwami i blokowaniem figur: dodatkowo rozbudował Editor o możliwość przesuwania obiektów między warstwami oraz blokowania/odblokowywania figur w drzewie.
- Interfejs użytkownika (AppUi, Toolbar): stworzenie paska narzędzi (z przyciskami od New do Settings), logika rozmieszczania widgetów i współpracy z Editor (m.in. przełączanie trybów insert / select).

Szymon Sawoń

- Strategy: implementacja akcji takich jak SetSelectStrategy, OpenDocumentStrategy oraz FunctorStrategy (do prostych poleceń tworzonych w oparciu o wyrażenia lambda).
- Prototype: w FigureBase<> oraz poszczególnych figurach (RectFigure, CircleFigure itp.) wdrożył metodę clone() pozwalającą na klonowanie obiektów bez znajomości ich typu.
- Obsługa skrótów klawiaturowych (KeyboardShortcut): mapowanie klawiszy na odpowiednie strategie (np. Ctrl+N na NewDocumentStrategy), przechowywanie listy skrótów i wywoływanie ich w pętli głównej.
- Interfejs użytkownika (AppUi, Toolbar): stworzenie paska narzędzi (z przyciskami od New do Settings), logika rozmieszczania widgetów i współpracy z Editor (m.in. przełączanie trybów insert / select).

Bartosz Siemaszkiewicz

- Visitor: implementacja RendererVisitor (rysowanie figur), SvgSerializerVisitor (eksport do SVG) oraz BitmapRendererVisitor (eksport do PNG).
- Prototype: w FigureBase<> oraz poszczególnych figurach (RectFigure, CircleFigure itp.) wdrożył metodę clone() pozwalającą na klonowanie obiektów bez znajomości ich typu.
- Obsługa zapisywania do plików (SVG i PNG): integracja z Editor i Document, przygotowanie procesu serializacji (np. SvgSerializerVisitor) i eksportowania całości sceny w wybranym formacie.
- Interfejs użytkownika (AppUi, Toolbar): stworzenie paska narzędzi (z przyciskami od New do Settings), logika rozmieszczania widgetów i współpracy z Editor (m.in. przełączanie trybów insert / select).

7 Podsumowanie

VecEdit stanowi przykład aplikacji, w której zastosowanie wielu wzorców projektowych (kompozyt, metoda wytwórcza, strategia, adapter, odwiedzający, prototyp i command) umożliwia elastyczną i czytelną strukturę kodu:

- Composite wspólna obsługa figur i grup (hierarchii),
- Factory Method tworzenie edytorów punktów figur,
- Strategy łatwe definiowanie akcji dla GUI (także w postaci FunctorStrategy),
- Adapter jednolite API do edycji różnych typów figur,
- Visitor rozdzielenie logiki rysowania, serializacji i bitmap,
- Prototype proste klonowanie figur,
- Command mechanizm cofania i ponawiania operacji.

Dzięki temu kod można łatwo rozwijać (dodawać nowe rodzaje figur, strategie, odwiedzających) i utrzymywać.

TODO: rozbudować obsługę warstw i blokowania figur.

Miłego korzystania z VecEdit!